

Bruksela, 8 października 2025 r.
(OR. en)

13733/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0322 (COD)

POLCOM 295
COMER 134
COLAC 157
AGRI 477
CODEC 1487

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	8 października 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 639 final
Dotyczy:	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY wprowadzające dwustronną klauzulę ochronną przewidzianą w Umowie o partnerstwie UE–MERCOSUR oraz w Umowie przejściowej w sprawie handlu UE–MERCOSUR w odniesieniu do produktów rolnych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 639 final.

Załącznik: COM(2025) 639 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.10.2025 r.
COM(2025) 639 final

2025/0322 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**wprowadzające dwustronną klauzulę ochronną przewidzianą w Umowie o partnerstwie
UE–MERCOSUR oraz w Umowie przejściowej w sprawie handlu UE–MERCOSUR
w odniesieniu do produktów rolnych**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

3 września 2025 r. Komisja Europejska przyjęła wnioski dotyczące decyzji Rady w sprawie podpisania i zawarcia dwóch instrumentów prawnych: 1) Umowy o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Wspólnym Rynkiem Południa, Republiką Argentyńską, Federacyjną Republiką Brazylii, Republiką Paragwaju i Wschodnią Republiką Urugwaju (zwanej dalej „Umową o partnerstwie UE–MERCOSUR”); oraz 2) Umowy przejściowej w sprawie handlu między Unią Europejską, z jednej strony, a Wspólnym Rynkiem Południa, Republiką Argentyńską, Federacyjną Republiką Brazylii, Republiką Paragwaju i Wschodnią Republiką Urugwaju (zwanej dalej „Umową przejściową w sprawie handlu UE–MERCOSUR”). Umowa przejściowa w sprawie handlu UE–MERCOSUR zostanie uchylona i zastąpiona Umową o partnerstwie UE–MERCOSUR, gdy tylko ta ostatnia, po pełnej ratyfikacji, wejdzie w życie.

Obie umowy przyznają produktom pochodzącym z państw Mercosur lub przeznaczonym na ich terytorium, preferencyjne traktowanie, chroniąc jednocześnie unijnych producentów towarów wrażliwych w sektorze rolnym przez ograniczenie preferencji do kontyngentów taryfowych. Dwustronne klauzule ochronne zawarte w obu umowach umożliwiają tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych w celu przeciwdziałania ewentualnym negatywnym skutkom obniżek cel, w tym w odniesieniu do produktów, których dostęp do rynku jest ograniczony limitami przewidzianymi w kontyngentach taryfowych. Opóźnienie w stosowaniu uzasadnionych środków ochronnych mogłoby prowadzić do trudnej do naprawienia szkody dla rolników unijnych w co najmniej jednym państwie członkowskim.

Celem załączonego wniosku jest włączenie do prawa Unii postanowień dotyczących środków ochronnych zawartych w Umowie o partnerstwie UE-MERCOSUR oraz w Umowie przejściowej w sprawie handlu UE–MERCOSUR w odniesieniu do produktów rolnych. Wniosek ustanawia procedury w celu zagwarantowania terminowego i skutecznego wdrażania dwustronnych środków ochronnych w odniesieniu do produktów rolnych. Zawiera także przepisy szczegółowe dotyczące niektórych wrażliwych produktów rolnych.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Rozdział umów poświęcony dwustronnym środkom ochronnym przewiduje możliwość zawieszenia liberalizacji taryf celnych albo przywrócenia stawki celnej stosowanej względem kraju najbardziej uprzywilejowanego, jeżeli w wyniku liberalizacji handlu przywóz odbywa się w tak zwiększonych ilościach oraz na takich warunkach, że może wyrządzić poważną szkodę (lub grozić wyrządzeniem poważnej szkody) producentom krajowym wytwarzającym produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny. Aby zapewnić funkcjonowanie tych środków, postanowienia te należy włączyć do prawa Unii, a także określić aspekty proceduralne ich stosowania oraz prawa zainteresowanych stron.

Rozporządzenie (UE) 2019/287¹ wprowadza klauzule ochronne i inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji taryfowych przewidzianych w niektórych

¹ ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/287 z dnia 13 lutego 2019 r. wprowadzające dwustronne klauzule ochronne oraz inne mechanizmy umożliwiające tymczasowe wycofanie preferencji przewidzianych w niektórych umowach handlowych zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi (Dz.U. L 53 z 22.2.2019, s. 1).

umowach między Unią Europejską, z jednej strony, a niektórymi państwami trzecimi, z drugiej strony (Singapurem, Wietnamem, Japonią, Nową Zelandią, Kenią i Chile). Z uwagi jednak na szczególne newralgiczne kwestie związane z handlem produktami rolnymi z partnerami z Mercosur uzasadnione jest przyjęcie specjalnego aktu prawnego. W związku z tym w momencie przyjmowania wniosków dotyczących podpisania i zawarcia umów Komisja podjęła polityczne zobowiązanie, że przedstawi w trybie pilnym wniosek w sprawie aktu, który zagwarantuje, że: 1) Komisja będzie ściśle monitorować rynek i dwa razy w roku składać sprawozdania Radzie i Parlamentowi Europejskiemu; 2) Komisja będzie wszczynać i doprowadzać do końca dochodzenia w sprawie środków ochronnych w terminach krótszych niż te, które wynikają z rozporządzenia (UE) 2019/287; 3) Komisja będzie wszczynać – w przypadku braku przeciwnych wskazań – dochodzenia w sprawie środków ochronnych z uwagi na wzrost przywozu lub spadek cen o z góry określoną wartość.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z innymi politykami Unii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady stanowi instrument prawny umożliwiający stosowanie klauzul ochronnych i wszelkich mechanizmów specjalnych przewidzianych w Umowie o partnerstwie UE–MERCOSUR i Umowie przejściowej w sprawie handlu UE–MERCOSUR.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z art. 5 ust. 3 TUE zasada pomocniczości nie ma zastosowania do obszarów podlegających wyłącznej kompetencji Unii. Unia celna i wspólna polityka handlowa są wymienione w art. 3 TFUE jako dziedziny, w których Unia ma wyłączne kompetencje. Polityka handlowa obejmuje negocjowanie umów handlowych oraz przyjmowanie środków polityki handlowej, w tym obniżanie cel zgodnie m.in. z art. 207 TFUE.

- **Proporcjonalność**

Wniosek Komisji jest zgodny z zasadą proporcjonalności i niezbędny do ustanowienia procedur w celu zagwarantowania skutecznego wdrażania dwustronnych klauzul ochronnych przewidzianych w Umowie przejściowej w sprawie handlu UE–MERCOSUR oraz Umowie o partnerstwie UE–MERCOSUR. Opóźnienie w stosowaniu uzasadnionych środków ochronnych mogłoby prowadzić do trudnej do naprawienia szkody dla rolników unijnych w co najmniej jednym państwie członkowskim.

- **Wybór instrumentu**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia opracowano z bezpośrednim wykorzystaniem tekstów Umowy przejściowej w sprawie handlu UE–MERCOSUR oraz Umowy o partnerstwie UE–MERCOSUR. W związku z tym nie ma konieczności przeprowadzenia oceny skutków. Wniosek opiera się częściowo na rozporządzeniu (UE) 2019/287.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Proponowane rozporządzenie jest zgodne z Traktatami i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ nie ogranicza ono korzystania z żadnego prawa podstawowego, takiego jak swoboda wykonywania zawodu, gdyż, w przypadku ryzyka wyrządzenia poważnej szkody producentom unijnym wytwarzającym produkty podobne lub bezpośrednio konkurencyjne, mogą być wprowadzane środki ochronne.

4. WPLYW NA BUDŻET

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie powoduje dodatkowych kosztów (wydatków) w budżecie Unii.

Proponowane rozporządzenie nie ma dodatkowego wpływu na budżet po stronie dochodów w porównaniu z wpływem na budżet rozdziału samej umowy dotyczącego dwustronnych środków ochronnych.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 określa się zakres stosowania i przyznaje się Komisji uprawnienia do zmiany załącznika dotyczącego produktów wrażliwych.

Art. 2 zawiera definicję kluczowych terminów stosowanych w rozporządzeniu, w tym „umowy”, „dwustronnej klauzuli ochronnej”, „zainteresowanych stron” i innych istotnych pojęć.

W art. 3 określa się zasady, na podstawie których można wprowadzić środki ochronne, oraz warunki związane ze zwiększonym przywozem, który wyrządza poważną szkodę przemysłowi unijnemu lub grozi jej wyrządzeniem.

Art. 4 przewiduje regularne monitorowanie rynków produktów wrażliwych przez Komisję, we współpracy z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami z branży, w celu oceny tendencji w przywozie i ich skutków.

Art. 5 przewiduje wszczynanie dochodzeń w odpowiedzi na wnioski państw członkowskich lub przedstawicieli przemysłu Unii, jeżeli istnieją dowody poważnej szkody lub groźby jej wystąpienia.

Art. 6 przewiduje przyspieszone wszczynanie dochodzeń szczególnie w odniesieniu do produktów wrażliwych.

Art. 7 dotyczy prowadzenia dochodzeń po ich wszczęciu, w tym gromadzenia danych, konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz stwierdzania istnienia potencjalnej poważnej szkody dla przemysłu Unii.

Art. 8 przewiduje uprzednie środki nadzoru w celu monitorowania tendencji w przywozie, które mogą prowadzić do sytuacji uzasadniających zastosowanie środków ochronnych, przy czym nadzór taki jest ograniczony w czasie.

Art. 9 przewiduje wprowadzenie tymczasowych środków ochronnych w krytycznych okolicznościach, w przypadku gdy opóźnienie mogłoby spowodować nieodwracalną szkodę, a także określa, na jakich warunkach i przez jaki okres środki takie mogą być stosowane. Paragwaj jest zwolniony ze stosowania tymczasowych środków ochronnych na warunkach opisanych w umowie.

Art. 10 dotyczy zakończenia dochodzenia oraz postępowania w przypadku, gdy warunki wprowadzenia środków ochronnych nie są spełnione, w tym publikacji sprawozdania dotyczącego ustaleń.

Art. 11 przewiduje wprowadzenie ostatecznych środków ochronnych, w przypadku gdy dochodzenia potwierdzają spełnienie kryteriów istnienia poważnej szkody, z uwzględnieniem ochrony informacji poufnych. Paragwaj jest zwolniony ze stosowania ostatecznych środków ochronnych na warunkach opisanych w umowie.

Art. 12 określa, przez jaki okres środki ochronne mogą być stosowane, oraz przewiduje możliwość ich przedłużenia, zapewniając, by były one stosowane wyłącznie w razie konieczności ochrony przemysłu Unii, ze wskazaniem maksymalnego łącznego okresu stosowania.

Art. 13 przewiduje środki służące zachowaniu poufności w celu ochrony informacji szczególnie chronionych otrzymanych w trakcie procesów przewidzianych w rozporządzeniu oraz określa warunki występowania z wnioskami o zachowanie poufności.

Art. 14 przewiduje, że Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące stosowania i wpływu środków ochronnych i innych powiązanych działań.

Art. 15 przewiduje przyjmowanie środków ochronnych w szczególności w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych Unii w przypadku poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej spowodowanego warunkami przywozu.

Art. 16 i 17 przewidują przekazanie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych niezbędnych do zmiany załącznika dotyczącego produktów wrażliwych.

Art. 18 przewiduje procedurę komitetową wspomagającą Komisję.

Art. 19 określa termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stanowiąc, że będzie ono stosowane we wszystkich państwach członkowskich od określonej daty.

Art. 20 przewiduje stosowanie rozporządzenia zarówno do Umowy przejściowej w sprawie handlu UE–MERCOSUR, jak i do Umowy o partnerstwie UE–MERCOSUR, określając sposób przejścia z jednej umowy na drugą i ich skutki prawne.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

wprowadzające dwustronną klauzulę ochronną przewidzianą w Umowie o partnerstwie UE–MERCOSUR oraz w Umowie przejściowej w sprawie handlu UE–MERCOSUR w odniesieniu do produktów rolnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa przejściowa w sprawie handlu UE–MERCOSUR (zwana dalej „umową przejściową w sprawie handlu”) oraz umowa o partnerstwie UE–MERCOSUR (zwana dalej „umową o partnerstwie”) przyznają produktom pochodzącym z państw Mercosur lub przeznaczonym na ich terytorium preferencyjne traktowanie oraz zawierają dwustronne klauzule ochronne dotyczące tymczasowego wycofania preferencji taryfowych. Szczególny charakter niektórych produktów rolnych objętych tymi umowami, a także niekorzystna sytuacja regionów najbardziej oddalonych Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), wymagają przepisów *ad hoc*.
- (2) Umowa przejściowa w sprawie handlu i umowa o partnerstwie mają na celu ochronę unijnych producentów towarów wrażliwych w sektorze rolnym przez ograniczenie preferencji do kontyngentów taryfowych.
- (3) Unia zachowuje prawo do wprowadzenia ogólnych środków ochronnych zgodnie z Porozumieniem WTO, umową przejściową w sprawie handlu i umową o partnerstwie.
- (4) Unia jest zdecydowana szybko i skutecznie skorzystać z dwustronnych klauzul ochronnych, aby przeciwdziałać ewentualnym negatywnym skutkom obniżek cel na podstawie umowy przejściowej w sprawie handlu i umowy o partnerstwie, w tym w odniesieniu do produktów, których dostęp do rynku jest ograniczony limitami przewidzianymi w kontyngentach taryfowych.
- (5) Konieczne jest ustanowienie procedur w celu zagwarantowania skutecznego wdrażania dwustronnych klauzul ochronnych w odniesieniu do produktów rolnych.
- (6) Opóźnienie w stosowaniu uzasadnionych środków ochronnych mogłoby prowadzić do trudnej do naprawienia szkody dla rolników unijnych w co najmniej jednym państwie członkowskim.

- (7) Należy w związku z tym ustanowić szczegółowe procedury zgodne z umową w celu zagwarantowania terminowego wdrażania dwustronnych klauzul ochronnych przewidzianych w umowie przejściowej w sprawie handlu i umowie o partnerstwie w odniesieniu do określonych wrażliwych produktów rolnych.
- (8) Zastosowanie środków ochronnych ma być rozważane jedynie w przypadku, gdy dany produkt jest przedmiotem przywozu do Unii w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub względem produkcji unijnej, oraz na takich warunkach, że może wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem poważnej szkody producentom unijnym wytwarzającym produkty podobne lub bezpośrednio konkurencyjne. Środki ochronne powinny przyjąć jedną z form, o których mowa w umowie.
- (9) Działania następcze oraz przegląd umowy przejściowej w sprawie handlu i umowy o partnerstwie, prowadzenie dochodzeń, a także – w stosownych przypadkach – wprowadzanie środków ochronnych, powinny się odbywać w jak najbardziej przejrzysty sposób.
- (10) Państwa członkowskie powinny informować Komisję o wszelkich tendencjach w przywozie, które mogłyby wymagać wprowadzenia środków ochronnych.
- (11) Kluczowe znaczenie dla ustalenia, czy spełnione są warunki wprowadzenia środków ochronnych, ma wiarygodność statystyki dotyczącej całości przywozu z państw-stron do Unii.
- (12) Ścisłe monitorowanie wszelkich produktów wrażliwych powinno pomóc w terminowym podejmowaniu decyzji dotyczących ewentualnego wszczęcia dochodzenia, a następnie wprowadzenia środków ochronnych. Dlatego też od dnia wejścia w życie umowy przejściowej w sprawie handlu i umowy o partnerstwie Komisja powinna regularnie monitorować przywóz wszelkich produktów wrażliwych. Monitorowanie należy rozszerzyć na inne produkty lub sektory, jeśli odnośna branża przemysłu Unii wystąpi z należycie uzasadnionym wnioskiem do Komisji.
- (13) Niezbędne jest także określenie terminów wszczynania dochodzeń i ustalania, czy środki ochronne są odpowiednie, z myślą o zapewnieniu szybkiego dokonywania takich ustaleń, zwiększając w ten sposób pewność prawa dla zainteresowanych podmiotów gospodarczych.
- (14) W krytycznych okolicznościach Komisja ma obowiązek szybko wprowadzić środki ochronne.
- (15) Środki ochronne powinny być stosowane wyłącznie w zakresie i okresie niezbędnym do zapobieżenia powstaniu poważnej szkody oraz dla ułatwienia dostosowania. Należy określić maksymalny okres stosowania środków ochronnych oraz szczegółowe przepisy dotyczące jego przedłużenia oraz przeglądu takich środków.
- (16) Aby umożliwić dokonanie zmian załączniku do niniejszego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany wykazu produktów określonych jako wrażliwe. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (2). W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji

mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (17) Wdrażanie dwustronnych klauzul ochronnych oraz wprowadzenie przejrzystych kryteriów dotyczących czasowego zawieszenia preferencji taryfowych przewidzianych w umowie wymaga jednolitych warunków przyjmowania tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych, wprowadzania uprzednich środków nadzoru, kończenia dochodzenia bez wprowadzania środków oraz tymczasowego zawieszania preferencji taryfowych.
- (18) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (3).
- (19) W przypadku przyjęcia uprzednich środków nadzoru i tymczasowych środków ochronnych należy stosować procedurę doradczą ze względu na skutki tych środków i ich sekwencyjną logikę w odniesieniu do przyjmowania ostatecznych środków ochronnych. W przypadku wprowadzenia ostatecznych środków ochronnych oraz przeglądu takich środków należy stosować procedurę sprawdzającą.
- (20) Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w należycie uzasadnionych przypadkach – opóźnienie we wprowadzeniu tymczasowych środków ochronnych wyrządziłoby trudną do naprawienia szkodę lub w celu zapobieżenia negatywnemu wpływowi zwiększonego przywozu na rynek unijny – gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (21) Należy ustanowić przepisy dotyczące postępowania z informacjami poufnymi w sposób zabezpieczający przed ujawnieniem tajemnic handlowych.
- (22) Komisja powinna przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące stosowania środków ochronnych,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy odnoszące się do wdrażania dwustronnych klauzul ochronnych zawartych w umowie o partnerstwie i umowie przejściowej w sprawie handlu w odniesieniu do produktów rolnych.

Na należycie uzasadniony wniosek odnośnego przemysłu Unii Komisja może zmienić załącznik w odniesieniu do wykazu produktów wrażliwych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1. „umowa” oznacza umowę przejściową w sprawie handlu oraz umowę o partnerstwie po tym, jak wejdzie ona w życie;
- 2. „dwustronna klauzula ochronna” oznacza postanowienie odnoszące się do tymczasowego zawieszenia stosowania preferencji taryfowych, które jest określone w rozdziale umowy dotyczącym dwustronnych środków ochronnych;

3. „zainteresowane strony” oznaczają strony, których dotyczy przywóz produktu, w tym:
- (i) eksporterów lub zagranicznych producentów lub importerów produktu objętego dochodzeniem, lub stowarzyszenie zawodowe lub gospodarcze, w którym większość stanowią członkowie będący producentami, eksporterami lub importerami danego produktu;
 - (ii) władze strony dokonującej wywozu oraz
 - (iii) producentów produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego na terytorium strony dokonującej przywozu lub stowarzyszenie zawodowe i gospodarcze, którego większość członków produkuje produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny na terytorium strony dokonującej przywozu;
4. „przemysł unijny” oznacza unijnych producentów produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego działających na terytorium Unii lub producentów unijnych, których łączna produkcja produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego stanowi zwykle ponad 50 %, a w wyjątkowych okolicznościach nie mniej niż 25 % całkowitej produkcji takiego produktu;
5. „poważna szkoda” oznacza istotne ogólne osłabienie pozycji przemysłu unijnego;
6. „groźba poważnej szkody” oznacza poważną szkodę, której wystąpienie jest wyraźnie nieuchronne, w oparciu o fakty, a nie jedynie przypuszczenia, domysły lub odległą możliwość;
7. „produkty” oznaczają produkty rolne wymienione w załączniku 1 do Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa podlegające zobowiązaniu dotyczącemu obniżania ciał zawartym w dodatku 2- A- 1 „Harmonogram znoszenia ciał Unii Europejskiej” do umowy;
8. „produkty wrażliwe” oznaczają produkty, o których mowa w załączniku;
9. „produkt podobny lub bezpośrednio konkurencyjny” oznacza:
- (i) produkt, który jest identyczny, tzn. produkt pod każdym względem taki sam jak produkt objęty postępowaniem;
 - (ii) inny produkt, który choć nie jest pod każdym względem taki sam, ma właściwości ściśle zbliżone do cech produktu objętego postępowaniem lub
 - (iii) produkt, który bezpośrednio konkuruje na rynku wewnętrznym Strony dokonującej przywozu, biorąc pod uwagę jego stopień substytucyjności, podstawowe właściwości fizyczne i specyfikacje techniczne, ostateczne wykorzystanie i sieci dystrybucji;
- powyższa lista czynników nie jest wyczerpująca, a żaden pojedynczy czynnik spośród wymienionych, ani kilka z nich, nie musi stanowić decydującej wskazówki;
10. „okres przejściowy” oznacza:
- (i) okres 12 lat od dnia wejścia w życie umowy lub
 - (ii) w odniesieniu do towarów, w przypadku których harmonogram znoszenia ciał Unii przewiduje zniesienie ciał w ciągu 10 lub więcej lat – okres 18 lat od dnia wejścia w życie umowy;
11. „państwo-strona” oznacza MERCOSUR jako jeden podmiot lub co najmniej jedno z państw MERCOSUR, które są stronami umowy.

Artykuł 3

Zasady

1. Środek ochronny może zostać wprowadzony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w przypadku gdy produkt pochodzący z państwa-strony jest przywożony do Unii:
 - a) w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub względem produkcji lub konsumpcji unijnej oraz
 - b) na takich warunkach, że może wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem poważnej szkody dla przemysłu Unii oraz
 - c) zwiększenie przywozu jest wynikiem zobowiązań podjętych w ramach umowy, w tym zmniejszenia lub zniesienia cel na ten produkt.
2. Środek ochronny może przyjąć jedną z następujących form:
 - a) zawieszenie dalszego obniżenia stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, przewidzianego w załączniku 2-A „Harmonogram znoszenia cel” do umowy z państwem-stroną;
 - b) podwyższenie stawki należności celnej nałożonej na dany produkt do poziomu, który nie przekracza niższego z następujących dwóch poziomów:
 - c) stawki należności celnej nałożonej na dany produkt, stosowanej wobec państwa najbardziej uprzywilejowanego, obowiązującej w momencie wprowadzania środka ochronnego lub
 - d) podstawowej stawki należności celnej określonej w załączniku 2-A „Harmonogram znoszenia cel” do umowy z państwem-stroną.

Artykuł 4

Monitorowanie

1. Komisja regularnie monitoruje unijny rynek produktów wrażliwych, zwłaszcza pod kątem tendencji w przywozie i wywozie, zmian w zakresie produkcji i cen. W tym celu Komisja regularnie współpracuje oraz prowadzi regularną wymianę danych z państwami członkowskimi i przemysłem Unii.
2. Komisja szybko ocenia sytuację na rynku na podstawie monitorowania, o którym mowa w ust. 1, łącząc ewentualny wzrost przywozu odnośnych produktów wrażliwych ze zmianami w zakresie produkcji lub konsumpcji, ceny i udziału w rynku unijnym, a także w zakresie wywozu z Unii.
3. Co sześć miesięcy Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z monitorowania zawierające ocenę wpływu przywozu produktów wrażliwych korzystających z preferencyjnego dostępu do rynku na podstawie umowy. Sprawozdania te obejmują rynek unijny oraz, w stosownych przypadkach, sytuację w jednym państwie członkowskich lub większej ich liczbie.

Artykuł 5

Wszczęcie dochodzenia

1. Komisja wszczyna dochodzenie na wniosek państwa członkowskiego, każdej osoby fizycznej lub prawnej, która występuje w imieniu przemysłu Unii, lub każdego stowarzyszenia niemającego osobowości prawnej, które występuje w imieniu

przemysłu Unii, w przypadku gdy istnieją wystarczające dowody *prima facie* poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu Unii, ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 7 ust. 5.

2. Wniosek o wszczęcie dochodzenia musi zawierać następujące informacje:
 - a) nazwę i opis danego produktu przywożonego, jego pozycję taryfową i obowiązujące traktowanie taryfowe, a także nazwę i opis produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego;
 - b) nazwy i adresy producentów lub stowarzyszeń składających wniosek, w stosownych przypadkach;
 - c) wykaz wszystkich znanych producentów produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego, jeżeli jest on racjonalnie dostępny;
 - d) wielkość produkcji producentów składających wniosek lub reprezentowanych we wniosku oraz oszacowanie produkcji innych znanych producentów produktu podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego;
 - e) tempo i wielkość wzrostu przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, w okresie co najmniej 36 miesięcy przed datą złożenia wniosku o wszczęcie dochodzenia, w odniesieniu do których dostępne są informacje;
 - f) poziom cen importowych w tym samym okresie, jak również cenę produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych oraz
 - g) udział zwiększonego przywozu w rynku krajowym oraz zmiany dotyczące przemysłu Unii w odniesieniu do poziomu sprzedaży na rynku krajowym, produkcji, zapasów, cen na rynku unijnym, produktywności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia, za okres co najmniej 36 (trzydziestu sześciu) miesięcy poprzedzających złożenie wniosku, w odniesieniu do których dostępne są informacje.
3. Zakres produktu stanowiącego przedmiot dochodzenia może obejmować jedną lub większą liczbę pozycji taryfowych lub jeden lub większą liczbę podsegmentów jednej lub większej liczby pozycji taryfowych, w zależności od konkretnej sytuacji rynkowej, lub może być stosowana jakakolwiek segmentacja produktów powszechnie stosowana w przemyśle Unii.
4. Dochodzenie można również wszcząć w przypadku gwałtownego wzrostu przywozu skoncentrowanego w jednym lub w większej liczbie państw członkowskich, pod warunkiem że istnieją wystarczające dowody *prima facie* poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu Unii, ustalone w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 7 ust. 5.
5. Przed wszczęciem dochodzenia Komisja przekazuje państwom członkowskim kopię wniosku o wszczęcie dochodzenia.
6. W przypadku gdy dla Komisji oczywiste jest, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie dochodzenia, Komisja wszczyna dochodzenie oraz publikuje zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia (zwane dalej „zawiadomieniem o wszczęciu”) w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wszczęcie dochodzenia następuje w terminie miesiąca od otrzymania przez Komisję wniosku zgodnie z ust. 1.
7. Zgodnie z umową zawiadomienie o wszczęciu musi zawierać następujące informacje:

- a) nazwę wnioskodawcy;
- b) pełny opis produktu przywożonego objętego dochodzeniem i jego klasyfikację w ramach systemu zharmonizowanego;
- c) termin składania wniosków o wysłuchanie;
- d) terminy rejestracji jako zainteresowana strona oraz terminy składania informacji, oświadczeń i innych dokumentów;
- e) adres, pod którym można uzyskać wgląd do wniosku i innych dokumentów związanych z dochodzeniem;
- f) nazwę, adres i adres e-mail lub numer telefonu lub faksu instytucji, która może udzielić dalszych informacji;
- g) streszczenie faktów stanowiących podstawę wszczęcia dochodzenia, w tym dane dotyczące przywozu, który miał wzrosnąć w ujęciu bezwzględnym lub względnym w stosunku do całkowitej produkcji, oraz analizę sytuacji przemysłu krajowego w oparciu o wszystkie elementy przedstawione we wniosku.

Artykuł 6

Wszczęcie dochodzenia dotyczącego produktów wrażliwych

1. Bez uszczerbku dla art. 5 Komisja niezwłocznie wszczyna dochodzenie dotyczące produktów wrażliwych, w przypadku gdy istnieją wystarczające dowody *prima facie*, uzyskane na przykład w drodze monitorowania i oceny sytuacji rynkowej, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu unijnego, w tym w przypadku gdy może ona być geograficznie skoncentrowana w jednym państwie członkowskim lub kilku państwach członkowskich.
2. Komisja bada w pierwszej kolejności, czy takie dowody *prima facie* istnieją w przypadkach gwałtownego wzrostu przywozu lub spadku cen, gdy zjawiska te są skoncentrowane w jednym państwie członkowskim lub kilku państwach członkowskich, lub w przypadku, gdy występuje wzrost przywozu lub spadek ceny produktu, a unijni producenci produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych mają siedzibę głównie w jednym państwie członkowskim lub kilku państwach członkowskich.
3. W przypadku braku przeciwnych wskazań Komisja traktuje, co do zasady, wzrost przywozu danego produktu z państwa-strony na warunkach preferencyjnych o ponad 10 % w ujęciu rok do roku jako dowód *prima facie* poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu Unii, jeżeli jednocześnie, w oparciu o dostępne dane, średnia cena importowa dla tego przywozu z państwa-strony jest, co do zasady, o co najmniej 10 % niższa niż odpowiednia średnia cena krajowa produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych w tym samym okresie.
4. W przypadku braku przeciwnych wskazań Komisja traktuje, co do zasady, spadek średniej ceny importowej danego produktu przywożonego do Unii na warunkach preferencyjnych z państwa-strony o ponad 10 % w ujęciu rok do roku jako dowód *prima facie* poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu Unii, jeżeli jednocześnie, w oparciu o dostępne dane, średnia cena importowa tego produktu z państwa-strony jest, co do zasady, o co najmniej 10 % niższa niż odpowiednia

średnia cena krajowa produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych w tym samym okresie.

Artykuł 7

Prowadzenie dochodzenia

1. Po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu zgodnie z art. 5 ust. 6 i 7, Komisja wszczyna dochodzenie.
2. Komisja może zażądać od państw członkowskich dostarczenia informacji, a państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu spełnienia takiego żądania. Jeżeli informacje, których dotyczy żądanie, są przedmiotem ogólnego zainteresowania i nie są poufne w rozumieniu art. 13, dodaje się je do dokumentów niepoufnych zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu.
3. Dochodzenie zostaje zakończone w miarę możliwości w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym zawiadomienie o wszczęciu zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Termin ten może zostać przedłużony o kolejne trzy miesiące w przypadku zaistnienia wyjątkowych okoliczności, takich jak udział nadzwyczaj dużej liczby zainteresowanych stron lub złożona sytuacja rynkowa. Komisja powiadamia wszystkie zainteresowane strony o każdym takim przedłużeniu terminu, wyjaśniając jego przyczyny. W przypadku gdy dochodzenie dotyczy produktów wrażliwych, Komisja kończy je jak najszybciej, tak by podjąć ostateczną decyzję w terminie czterech miesięcy od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
4. Komisja dąży do uzyskania wszelkich informacji, które uważa za niezbędne, aby ustalić zaistnienie warunków określonych w art. 3 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, weryfikuje te informacje.
5. Komisja ocenia wszystkie istotne obiektywne i wymierne czynniki wpływające na sytuację przemysłu Unii, w szczególności stopę i wielkość zwiększenia przywozu danego produktu w ujęciu bezwzględnym i względnym, udział zwiększonego przywozu w rynku krajowym, a także zmiany dotyczące przemysłu Unii w odniesieniu do poziomu sprzedaży, produkcji, produktywności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia. Lista ta nie jest wyczerpująca, a w celu ustalenia zaistnienia poważnej szkody lub groźby poważnej szkody Komisja może wziąć pod uwagę również inne istotne czynniki, takie jak zapasy, ceny, zwrot zainwestowanego kapitału, przepływy pieniężne, udziały w rynku oraz inne czynniki, które powodują lub mogły wyrządzić poważną szkodę lub grożą wyrządzeniem poważnej szkody dla przemysłu Unii.
6. Zainteresowane strony, które przekazały informacje zgodnie z art. 5 ust. 7 lit. d), oraz przedstawiciele państwa-strony mogą, na pisemny wniosek, uzyskać wgląd we wszystkie informacje otrzymane przez Komisję w związku z dochodzeniem, inne niż informacje zawarte w dokumentach wewnętrznych przygotowanych przez organy Unii lub organy państw członkowskich, pod warunkiem że takie informacje są istotne dla przedstawienia ich sprawy, nie są poufne w rozumieniu art. 13 oraz są wykorzystywane przez Komisję w ramach dochodzenia. Zainteresowane strony mogą również przedstawić swoje opinie na temat takich informacji. Komisja uwzględnia te opinie, w przypadku gdy istnieją wystarczające dowody *prima facie* na ich poparcie.

7. Komisja zapewnia, aby wszystkie dane i statystyki wykorzystywane w ramach dochodzenia były reprezentatywne, dostępne, zrozumiałe, przejrzyste i możliwe do zweryfikowania.
8. Gdy tylko zostaną stworzone niezbędne warunki techniczne, Komisja zapewni chroniony hasłem dostęp online do informacji niepublika, zwany dalej „platformą internetową”, którą będzie zarządzać i poprzez którą będą rozpowszechniane wszystkie istotne informacje, które nie są poufne w rozumieniu art. 13. Dostępu do platformy internetowej udziela się zainteresowanym stronom, państwom członkowskim i Parlamentowi Europejskiemu.
9. Komisja wysłuchuje zainteresowanych stron, w szczególności w przypadku, gdy złożyły one pisemny wniosek w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wykazały, że wynik dochodzenia może wpłynąć na ich sytuację oraz że istnieją szczególne powody dla ich wysłuchania. Jeżeli istnieją ku temu szczególne powody, Komisja ponownie wysłuchuje zainteresowane strony.
10. Komisja ułatwia dostęp do dochodzenia zróżnicowanym i rozczłonkowanym sektorom przemysłu, składającym się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw (zwanymi dalej „MŚP”), za pośrednictwem wyspecjalizowanego punktu pomocy dla MŚP, na przykład przez podnoszenie ich poziomu wiedzy, udzielanie ogólnych informacji i wyjaśnień na temat procedur oraz sposobu składania wniosków, wydawanie standardowych kwestionariuszy we wszystkich językach urzędowych Unii oraz odpowiadanie na pytania ogólne, nie dotyczące konkretnych spraw. Punkt pomocy dla MŚP udostępnia standardowe formularze statystyczne, które należy przedkładać do celów wykazania zdolności procesowej, oraz kwestionariusze.
11. W przypadku niedostarczenia informacji w terminie wskazanym przez Komisję lub gdy dochodzenie jest znacząco utrudnione, Komisja może podjąć decyzję na podstawie dostępnych faktów. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że którakolwiek z zainteresowanych stron lub osób trzecich dostarczyła nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, nie uwzględnia takich informacji i opiera się na dostępnych faktach.
12. Komisja ustanawia biuro rzecznika praw stron w postępowaniach, którego uprawnienia i zakres odpowiedzialności zostają określone w mandacie przyjętym przez Komisję i który gwarantuje skuteczne korzystanie z praw procesowych przez zainteresowane strony.
13. Komisja powiadamia na piśmie państwo-stronę o wszczęciu dochodzenia.

Artykuł 8

Upřednie środki nadzoru

1. Komisja może przyjąć upřednie środki nadzoru w odniesieniu do przywozu produktu z państwa-strony, w przypadku gdy tendencje w przywozie tego produktu mają taki charakter, że mogłyby spowodować jedną z sytuacji, o których mowa w art. 3, 5 i 6. Te upřednie środki nadzoru przyjmuje się w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 18 ust. 2.
2. Upřednie środki nadzoru ważne są przez czas określony. O ile nie przewidziano inaczej, ważność tych środków wygasa wraz z końcem drugiego

sześciomiesięcznego okresu następującego po pierwszym sześciomiesięcznym okresie liczonym od dnia ich wprowadzenia.

Artykuł 9

Wprowadzenie tymczasowych środków ochronnych

1. Komisja przyjmuje tymczasowe środki ochronne w krytycznych okolicznościach, w przypadku gdy opóźnienie może wyrządzić trudną do naprawienia szkodę, a przez to konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań, stosownie do swoich wstępnych ustaleń w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 7 ust. 5, zgodnie z którymi istnieją wystarczające dowody *prima facie* na to, że produkt pochodzący z danego państwa-strony jest przywożony:
 - a) w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub względem produkcji unijnej oraz
 - b) na takich warunkach, że może wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem poważnej szkody dla przemysłu Unii, a
 - c) zwiększenie przywozu jest wynikiem zmniejszenia lub zniesienia cła na ten produkt.
2. Te tymczasowe środki ochronne przyjmuje się w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 18 ust. 2.
3. W przypadku produktów wrażliwych tymczasowe środki ochronne przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 4, niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu 21 dni od wszczęcia dochodzenia, aby zapobiec trudnym do naprawienia szkodom dla przemysłu unijnego, w tym w przypadku gdy takie szkody mogą być skoncentrowane geograficznie w jednym państwie członkowskim lub kilku państwach członkowskich.
4. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby, gdy jedno z państw członkowskich wystąpi z wnioskiem o niezwłoczną interwencję Komisji oraz gdy spełnione są warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 4. Komisja podejmuje decyzję w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku.
5. Tymczasowych środków ochronnych nie można stosować dłużej niż przez 200 dni kalendarzowych.
6. W przypadku gdy tymczasowe środki ochronne zostaną uchylone, ponieważ dochodzenie wykazało, że nie zostały spełnione warunki określone w art. 3 ust. 1, wszelkie należności celne pobrane w wyniku wprowadzenia tych tymczasowych środków ochronnych są bezzwłocznie zwracane.
7. Tymczasowe środki ochronne stosowane są w odniesieniu do każdego produktu wprowadzanego do swobodnego obrotu po dniu wejścia w życie tych środków. Takie środki nie mogą jednak uniemożliwiać dopuszczenia do swobodnego obrotu produktów będących już w drodze do Unii, w przypadku gdy miejsce przeznaczenia takich produktów nie może zostać zmienione.
8. W przypadku gdy Komisja ustali, że tymczasowy środek ochrony ma zastosowanie do MERCOSUR jako jednego podmiotu, Paragwaj jest zwolniony ze stosowania tego środka, chyba że dochodzenie wykaże, że istnienie poważnej szkody lub groźba

poważnej szkody są również spowodowane przywozem produktów z Paragwaju na preferencyjnych warunkach.

Artykuł 10

Zakończenie dochodzenia oraz postępowania bez wprowadzenia środków

1. W przypadku gdy z dochodzenia wynika, że warunki określone w art. 3 ust. 1 nie są spełnione, Komisja publikuje decyzję kończącą dochodzenie i postępowanie zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18 ust. 3.
2. Komisja podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie przedstawiające jej ustalenia i uzasadnione konkluzje we wszystkich istotnych kwestiach faktycznych i prawnych, z należyтым uwzględnieniem ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 13.

Artykuł 11

Wprowadzenie ostatecznych środków ochronnych

1. W przypadku gdy z dochodzenia wynika, że warunki określone w art. 3 ust. 1 są spełnione, Komisja może przyjąć ostateczne środki ochronne zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18 ust. 3.
2. Komisja podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie zawierające podsumowanie istotnych elementów stanu faktycznego i wniosków istotnych dla ustaleń, z należyтым uwzględnieniem ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 13.
3. Po upływie okresu przejściowego Komisja nie stosuje, nie przedłuża ani nie utrzymuje w mocy dwustronnego środka ochronnego.
4. W przypadku gdy Komisja ustali, że środek ma zastosowanie do MERCOSUR jako jednego podmiotu, Paragwaj jest zwolniony ze stosowania tego środka, chyba że dochodzenie wykaze, że istnienie poważnej szkody lub groźba poważnej szkody są również spowodowane przywozem produktów z Paragwaju na preferencyjnych warunkach.

Artykuł 12

Okres stosowania i przegląd środków ochronnych

1. Środek ochronny pozostaje w mocy jedynie przez taki okres, jaki jest niezbędny do zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu Unii lub naprawienia takiej szkody oraz dla ułatwienia dostosowania. Okres ten nie może przekraczać dwóch lat, chyba że zostanie przedłużony na mocy ust. 2.
2. Pierwotny okres stosowania środka ochronnego, o którym mowa w ust. 1, można przedłużyć o okres nie dłuższy niż dwa lata, pod warunkiem że środek ochronny jest nadal niezbędny do zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu Unii lub naprawienia takiej szkody oraz pod warunkiem że istnieją dowody na to, iż przemysł Unii jest w trakcie dostosowywania. W przypadku produktów wrażliwych środek ochronny przedłuża się o okres nie dłuższy niż dwa lata, pod warunkiem że jest on nadal niezbędny do zapobieżenia poważnej szkodzie dla przemysłu Unii lub naprawienia takiej szkody.

3. Żadnego środka ochronnego nie stosuje się ponownie w odniesieniu do przywozu produktu objętego załącznikiem 2-A, który został objęty takim środkiem, chyba że upłynął okres równy połowie całkowitego okresu stosowania poprzedniego środka ochronnego.
4. Każde państwo członkowskie, każda osoba fizyczna lub prawna, która występuje w imieniu przemysłu Unii, lub każde stowarzyszenie niemające osobowości prawnej, które występuje w imieniu przemysłu Unii, może zwrócić się z wnioskiem o przedłużenie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. W takim przypadku, przed podjęciem decyzji dotyczącej przedłużenia, Komisja dokonuje przeglądu w celu ustalenia, czy spełnione są warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, w oparciu o czynniki, o których mowa w art. 7 ust. 5. Komisja może wszcząć taki przegląd z własnej inicjatywy, jeśli istnieją wystarczające dowody *prima facie* potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu. Środek ochronny pozostaje w mocy do czasu uzyskania wyniku tego przeglądu.
5. Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, publikuje się zgodnie z art. 5 ust. 6 i 7. Przegląd prowadzi się zgodnie z art. 7.
6. Wszelkie decyzje dotyczące przedłużenia na mocy ust. 2 niniejszego artykułu podejmuje się zgodnie z art. 10 i 11.
7. Łączny okres stosowania środka ochronnego nie może przekroczyć czterech lat, łącznie z okresem stosowania wszelkich tymczasowych środków ochronnych, pierwotnym okresem ich stosowania oraz każdym przedłużeniem tego okresu.

Artykuł 13

Poufność

1. Informacje otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia wykorzystuje się wyłącznie do celów, w związku z którymi o nie wystąpiono.
2. Informacje poufne oraz informacje przekazane z zastrzeżeniem poufności na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą być ujawniane bez wyraźnej zgody przekazującego te informacje.
3. W każdym z wniosków o zachowanie poufności określa się powody, dla których informacje te powinny być poufne. Od zainteresowanych stron przekazujących informacje poufne wymaga się przedłożenia ich streszczenia, niemającego poufnego charakteru. Streszczenia te muszą być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić prawidłowe zrozumienie istoty informacji poufnych. W wyjątkowych okolicznościach takie zainteresowane strony mogą wskazać, że nie jest możliwe streszczenie tych informacji. W takich przypadkach zainteresowana strona dostarcza oświadczenie określające powody, dla których nie jest możliwe przedstawienie takiego streszczenia. Jeżeli jednak okaże się, że wniosek o zachowanie poufności jest nieuzasadniony, a przekazujący informacje nie wyraża zgody na ich podanie do wiadomości publicznej ani nie zezwala na ujawnienie tych informacji w zarysie lub w formie streszczenia, informacji tych można nie uwzględniać.
4. Jeżeli informacje dotyczące produkcji, zdolności produkcyjnych, zatrudnienia, wynagrodzeń, wielkości i wartości sprzedaży krajowej lub średniej ceny przekazuje się w trybie poufnym, Komisja zapewnia przedłożenie merytorycznych niepoufnych streszczeń ujawniających co najmniej dane zagregowane lub, w przypadkach gdy

ujawnienie danych zagregowanych zagrażałoby poufności danych przedsiębiorstwa, wskaźniki dla każdego 12-miesięcznego (dwunastomiesięcznego) okresu objętego dochodzeniem, tak aby zapewnić zainteresowanym stronom odpowiednie prawo do obrony. W związku z tym w sytuacjach, w których uzasadniają to szczególne struktury rynkowe lub struktury przemysłu krajowego, należy rozpatrywać wnioski o zachowanie poufności. Postanowienie to nie wyklucza przedstawienia bardziej szczegółowych niepoufnych streszczeń.

5. Wnioski o zachowanie poufności nie są zasadne w odniesieniu do informacji dotyczących podstawowych norm technicznych i jakościowych lub zastosowań danego produktu. Wnioski o zachowanie poufności w odniesieniu do informacji dotyczących tożsamości wnioskodawców i innych znanych przedsiębiorstw produkcyjnych nieobjętych wnioskiem są zasadne jedynie w wyjątkowych okolicznościach, które muszą zostać należycie uzasadnione przez Komisję. W tym względzie same zarzuty nie wystarczą do uzasadnienia wniosków o zachowanie poufności. Jeżeli nie można ujawnić tożsamości wnioskodawców, Komisja ujawnia całkowitą liczbę producentów zaliczanych do przemysłu krajowego oraz odsetek całkowitej produkcji przemysłu krajowego, jaki stanowi produkcja wnioskodawców.
6. Informacje są uważane za poufne w każdym przypadku, jeżeli ich ujawnienie może mieć znacząco niekorzystne skutki dla przekazującego te informacji lub źródła tych informacji.
7. Ust. 1–6 nie wyłączają możliwości powołania się przez organy unijne na informacje ogólne, w szczególności na powody, na których oparto decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organy Unii uwzględniają jednak uzasadniony interes zainteresowanych osób fizycznych i prawnych w nieujawnianiu ich tajemnic handlowych.

Artykuł 14

Sprawozdanie

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące stosowania, wdrażania i wypełniania zobowiązań zawartych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Sprawozdanie to zawiera między innymi informacje o zastosowaniu wszelkich tymczasowych i ostatecznych środków ochronnych, wszelkich uprzednich środków nadzoru, wszelkich regionalnych środków nadzoru i środków ochronnych oraz o przypadkach zakończenia wszelkich dochodzeń i postępowań bez wprowadzania środków.
3. Sprawozdanie zawiera podsumowanie statystyki i zmian w handlu z każdym z państw-stron, w odniesieniu do którego obowiązuje środek ochronny.
4. W terminie dwóch miesięcy od dnia przedłożenia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaprosić Komisję do udziału w posiedzeniu swej przedmiotowo właściwej komisji, w celu przedstawienia i objaśnienia przez Komisję wszelkich kwestii związanych z wykonaniem niniejszego rozporządzenia.
5. Nie później niż trzy miesiące po przedłożeniu sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Komisja podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

Artykuł 15

Regiony najbardziej oddalone Unii Europejskiej

1. Jeżeli produkt pochodzący z państwa-strony jest przywożony na warunkach preferencyjnych na terytorium co najmniej jednego regionu najbardziej oddalonego Unii w takich zwiększonych ilościach oraz na takich warunkach, że powoduje lub grozi spowodowaniem poważnego pogorszenia sytuacji gospodarczej danego regionu najbardziej oddalonego lub regionów najbardziej oddalonych Unii, Komisja może w drodze wyjątku przyjąć środki ochronne ograniczone do terytorium danego regionu lub regionów, chyba że zostanie osiągnięte obustronnie zadowalające rozwiązanie.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1 pozostałe przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu mające zastosowanie do środków ochronnych mają również zastosowanie do wszelkich środków ochronnych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.
3. Do celów ust. 1 poważne pogorszenie oznacza poważne trudności w sektorze gospodarki, który produkuje produkty podobne lub bezpośrednio konkurencyjne. Poważne pogorszenie stwierdza się na podstawie obiektywnych czynników, w tym następujących elementów:
 - a) wzrost wolumenu przywozu w ujęciu bezwzględnym lub w stosunku do produkcji krajowej i przywozu z innych krajów oraz
 - b) wpływ takiego przywozu na sytuację odpowiedniej branży lub sektora gospodarki, w tym na poziom sprzedaży, produkcję, sytuację finansową i zatrudnienie.

Artykuł 16

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16, aby zmienić załącznik w odniesieniu do wykazu produktów wrażliwych.

Artykuł 17

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 16, powierza się Komisji na okres 18 lat od dnia wejścia w życie umowy.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 16, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Artykuł 20

Stosowanie niniejszego rozporządzenia do Umowy o partnerstwie UE–MERCOSUR oraz Umowy przejściowej w sprawie handlu UE–MERCOSUR

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do umowy przejściowej w sprawie handlu od dnia jej wejścia w życie do dnia wejścia w życie umowy o partnerstwie. Po tym, jak umowa o partnerstwie wejdzie w życie, a umowa przejściowa w sprawie handlu przestanie wywoływać skutki prawne, niniejsze rozporządzenie stosuje się do umowy o partnerstwie.
2. Związek między umową przejściową w sprawie handlu a umową o partnerstwie jest uregulowany w art. 3.2 ust. 3–8 umowy o partnerstwie.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI „DOCHODY” –
W PRZYPADKU WNIOSKÓW MAJĄCYCH WPŁYW NA BUDŻET PO STRONIE
DOCHODÓW

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego dwustronną klauzulę ochronną przewidzianą w Umowie o partnerstwie UE–Mercosur oraz w Umowie przejściowej w sprawie handlu UE–Mercosur w odniesieniu do produktów rolnych.

2. LINIE BUDŻETOWE:

Linia budżetowa po stronie dochodów (rozdział/artkuł/pozycja):

Kwota zapisana w budżecie na dany rok:

(tylko w przypadku dochodów przeznaczonych na określony cel):

Dochody zostaną przypisane do następującej linii budżetowej po stronie wydatków (rozdział/artkuł/pozycja):

3. WPŁYW FINANSOWY

- ☒ Wniosek nie ma wpływu finansowego
- ☐ Wniosek nie ma wpływu finansowego na wydatki, lecz ma wpływ finansowy na dochody
- ☐ Wniosek ma wpływ finansowy na dochody przeznaczone na określony cel

Wpływ ten jest następujący:

(w mln EUR do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Wpływ na dochody ²³	Okres XX miesięcy rozpoczynający się dnia dd.mm.rrrr <i>(w stosownych przypadkach)</i>	Rok N
Rozdział/artkuł/pozycja...			
Rozdział/artkuł/pozycja...			

Sytuacja po rozpoczęciu działania

² Podane roczne kwoty muszą być szacunkami opartymi na wzorze lub metodzie, które zostały określone w sekcji 5. Dla roku początkowego kwota roczna jest zwykle wypłacana bez stosowania obniżki lub wypłaty proporcjonalnej.

³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

Linia budżetowa po stronie dochodów	[N+1]	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
Rozdział/artykuł/pozycja...					
Rozdział/artykuł/pozycja...					

(Tylko w przypadku dochodów przeznaczonych na określony cel, pod warunkiem że linia budżetowa jest już znana):

Linia budżetowa po stronie wydatków ⁴	Rok N	Rok N+1
Rozdział/artykuł/pozycja...		
Rozdział/artykuł/pozycja...		

Linia budżetowa po stronie wydatków	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
Rozdział/artykuł/pozycja...				
Rozdział/artykuł/pozycja...				

4. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

5. POZOSTAŁE UWAGI

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie powoduje dodatkowych kosztów (wydatków) w budżecie Unii.

Proponowane rozporządzenie nie ma dodatkowego wpływu na budżet po stronie dochodów w porównaniu z wpływem na budżet rozdziału samej umowy dotyczącego dwustronnych środków ochronnych.

⁴ Do wykorzystania wyłącznie w razie potrzeby.